

Съгледателитѣ ни идяхъ отъ всякъдѣ та ни извѣстывахъ че нова и силна Русска войска ны наближаваше. Пулосскый като присмѣтнѣ, че имате на умъ за сутринь-тѣ да ны ударятъ, намѣри ся изльганъ, защото още прѣзъ тѣзи ношь научихмы ся, че русситѣ ся приготвятъ да насилуватъ окопытѣ ни. Пулосскый, всякога готовъ и буденъ, бѣше зель вече да ты защищава, и прѣзъ тѣзи гибелнѣ ношь той употреби всичко що можаше да ся надѣе нѣкой отъ юначеството и отъ опытность-тѣ му. Петъ пѣтя отблѣснѣхмы нападателитѣ, но всякой пѣтъ тѣ ся вращахъ та ны нападахъ съ новы войскы и съ новѣ ярость; тѣй що въ послѣднето си нападеніе тѣ ся промѣкнѣхъ въ становище то ны отъ три страны въ едно врѣме. Запа паднѣ убитъ до мене, и почти всичкы другы отъ благороднытѣ що бѣхъ съсъ насъ загынѣхъ въ тѣзи крѣвопролитнѣ битвѣ, въ коѣто противницитѣ ни немилостиво коляхъ.

Азъ като гледахъ смѣрть-тѣ на всичкытѣ си пріятели, дойде ми на полудъ отъ ярость, искахъ да ся вврѣлѣ въ срѣдъ полковетѣ на Русскѣтѣ войскѣ, да си отмѣстѣ до колкото можахъ и да паднѣ и азъ мъртавъ. Несмысленный, думаше ми Пулосскый, какво е това слѣпо буйство що ты карада ся прѣдадешъ очевидно на смѣрть! Ако и да ся истрѣби вече войската ми всичката, но дерзновеніето ми не мя е оставило. Защо да ся жѣртвувамы тука бесполезно? На друго мѣсто ще ты заведѣ, за да можемъ да поведигнемъ новы непріятели врѣзъ Русіѣ. Нека опазимъ